முகவுரை

உலகம் மிக விரைவாக நாகரிகத்தில் முன்னேறி வருகின்றது. அதற்கு அறிகுறியாகப் பல திறப்பட்ட புத்தகங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. மத சம்பந்தமான புத்தகங்களும் பல. எனது நண்பரான ஜனாப் எஸ். அப்துல் மஜீது எழுதிய "**இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகள்**" என்ற சிறு புத்தகம் இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தது.

உலகினர் சின்னாட்களாக மத சம்பந்தமான கருத்துக்களை இளமையிலேயே சிறுவர் சிறுமியர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டியதன் அவசியத் தன்மையை உணர்ந்து வருகிறார்கள்; சிற்சில இடங்களில் அதற்கேற்பவே செயல் முறையும் நிகழ்ந்து வருகின்றது. நிற்க, மதசம்பந்தமான அறிவு முஸ்லிம்களுக்கு உயிரினும் சிறந்தது.

இம் முகவுரைக்குரிய புத்தகம், தனது பெயருக்கு முற்றும் பொருத்தமான முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது, சிறுவர் சிறுமியர் இனிது படித்து அறிந்து கொள்ளுமாறு எளிய நடையில் அமைந்திருக்கின்றது. நடையின் இனிமையாலும் விஷயச் சிறப்பாலும் இப்புத்தகம் அறிஞர்களும் போற்றக் கூடிய மாதிரியில் அமைந்திருப்பது ஆக்கியோரின் மார்க்க அறிவையும் தமிழறிவையும் புலப்படுத்துகின்றது.

இப் புத்தகம் பொதுவாகத் தமிழ் மக்களாலும் சிறப்பாக முஸ்லிம்களாலும் இனிது படித்தறிந்து கொள்ளப்

படவேணடிய சிறபபினையுடையது. இபபுததகம ஆரமபப பாடசாலைகளில படிககும முஸ்லிம சிறுவா சிறுமியா களுககு மதபபறறையும அறிவையும இலகுவில மனததே பதியசசெயயும பேராறறல படைததது எனபது எனது கருதது.

இப புததகம பொது ஜனஙகளாலும விததை இலாகா வைச சோநதவாகளாலும ஆதரிககபபடுவது நியாய மாகும

இப புததகம, இனிது பயன தநது இதன ஆககி யோருககு ஊககமூடடபபடின அவரால இஸ்லாம மத சமபநதமான பல சிறு பிரசுரஙகள அடுககடுககாய வெளி வநது தமிழ நாடடை அலஙகரிககும எனறு நமபலாம.

ஆணடில இளைஞரான ஆககியோா இநத நலல துறையில முயறசி செயவது எனபோனறவாகளுககுப பெரு மகிழசசியைத தருகினறது. அவரது நனமுயறசி பல துறைகளிலும பயனதருவதாக !

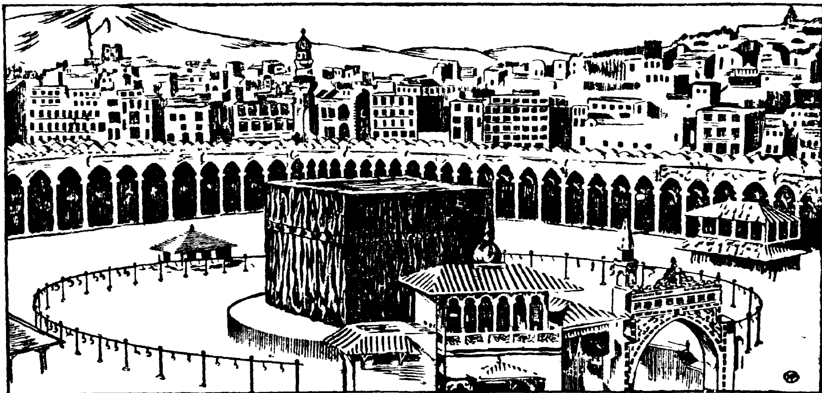
“நாராயண விலாசம,”
குமபகோணம.
19—12—’33

இஙஙனம.
ஊ. சா. வேங்கடராமன்,
தணடமிழத தொணடன.

பொருள் அடக்கம்

....0✿0....

உலகத்தின் புராதன ஆலயம்

மககாவிலுளள கஃபா

[48, 62 பககஙகள பாாகக

இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகள்

1. பெயர்

இஸ்லாம் என்னும் அரபுப் பதத்துக்குச் "சாந்தி" என்று பொருள். உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களில் இஸ்லாம் மதமும் ஒன்று. இம்மதம் சாந்தியையும் அதை அடைவதற்குரிய வழிகளையும் போதிக்கிறது. அதனுல் இதற்கு "இஸ்லாம்" என்னும் பெயர் இறைவனுல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மதத்தைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் "முஸ்லிம்கள்" என்று சொல்லப் படுவார்கள். இம்மதத்தை "முஹம்மதிய மதம்" என்றும் இதைப் பின்பற்றுகிறவர்களை "முஹம்மதியர்கள்" என்றும் சிலர் கூறுகிருர்கள். இவ்விதம் கூறுவது தவறு. இஸ்லாமிய வேதத்திலும் மதநூல்களிலும் இம்மதத்துக்கு "முஹம்மதிய மதம்" என்று கூறப்படவில்லை. "முஸ்லிம்" என்ருல் கடவுளுடைய சட்டதிட்டங்களுக்கு முழுதும் கட்டுப்பட்டு நடப்பவன் என்று பொருள். கடவுளுடைய கட்டளைப்படியும் தன்னுடைய செயல்களுக்குத் தானே ஜவாப்தாரி என்னும் அச்சத்துடனும் நடந்துகொண்டு வருகிறவனே முஸ்லிம்.

2. சமத்துவம்

இம்மதத்தில் ஒரே கடவுள் ; ஒரே நபி ; ஒரே வேதம் ; ஒரே ஜாதி ; ஒரே தொழுந்திசை ; எல்லாம் ஒன்றேயாகும். இதில் ஜாதி வேற்றுமை யில்லை ; நிறபேதமில்லை ; குலப் பாகுபாடில்லை ; மனிதர்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு இல்லை மனித சமத்துவம் என்பது இஸ்லாத்தின் அடிப்படை யாகும். இதில அரசனும் ஆண்டியும் ஒன்றே. எல்லாவிதமான நிறமுடையவர்களும் குண முடையவாகளும் பணமுடையவர்களும் இல்லா தவர்களும் ஒரே பள்ளிவாசலில சரி சமானமாக நின்று ஒரே கடவுளை வணங்குகிறுர்கள். ஆண்டான் அடிமை, முதலாளி தொழிலாளி, மேலோன் கீழோன், படித்தவன் படியாதவன், பணக்காரன் ஏழை, பலவான் பலஹீனன், உத தியோகஸ்தன் சேவகன் முதலிய வேற்றுமை களை இஸ்லாம் அடியோடு ஒழிக்கிறது. இஸ்லாத்தில் ஓர் அடிமையும் அரசனுகலாம் இப் படியே சில அடிமைகளும் அரசாகளா யிருந் திருக்கிறுர்கள். இந்தியாவிலேயே முஸ்லிம் களுள் " அடிமையரசர் " என்னும் ஒரு குடும்பத் தினர் சுமார் 100 வருடகாலம் அரசு செலுத்தி வந்திருக்கிறுர்கள.

3. சகோதரத்துவம்

ஏக தெய்வக் கொள்கையும் ஏக சகோதரத்துவமும் இஸ்லாத்தின் அஸ்திவாரமாகும். இறைவனுடைய அடியாாகள் அனைவரும் சகோதரர்கள்; இவாகளெலலாம் ஒருதாய் வயிற்றில் பிறந்த சகோதரர்களைப் போன்றவாகள்; இவ்வுலக மக்கள் அனைவரும் ஒரே குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள்; இவர்கள எல்லாம் ஒரே சமமான நிலைமையில படைக்கப்பட் டிருக்கின்றனா என்பன இஸ்லாததின் போதனைகள. ஒரே தெய்வத்தை வணஙக வேண்டியதும் மானிடாகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டியதுமே இவ்வுலகததில் ஒரு முஸ்லிம செய்யவேணடிய முக்கிய காரியங்களாகும். இஸ்லாம் சமாதானததையும் சாந்தியையும நிலை நிறுத்துகிறது. மனித சகோதரததுவமும் பொதுஜன ஊழியமுமே முஸ்லிம்களின் மதக்கடமைகளாகும் மானிடா அனைவரையும், அவர்கள் எந்தத தேசததவாகளா யிருந்தாலும், எந்த நிறமுடையவாகளா யிருந்தாலும், எந்தக் குலத்தவர்களாயிருந்தாலும், எநத வகுப்பினர்களாயிருந்தாலும் முஸலிம்கள் அவர்களை யெலலாம் சகோதராகள் என்றெபாவித்து அவர்களுடன் சகோதர பாவனையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும்; இவ்வுலகத்திலுள்ள இதர மதங்களுடனும் மதஸ்தர்களுடனும் ஒற்றுமையோடும் சகோதர வாஞ்சை

யோடும் வாழ்ந்துவர வேண்டும். மனிதர்களிடம் அன்பு செலுத்தாதவர்களிடம் ஆண்டவனும் அன்பா யிருப்பதில்லை.

---

4. சட்ட திட்டங்கள்

இஸ்லாம் ஓர் இலகுவான மதமாகும். இதன் போதனைகளை எவரும் சுலபமாகப் பின்பற்றக் கூடும். இதன் சட்ட திட்டஙகளைத் தினசரி வாழ்க் கையில் எல்லோரும் சாதாரணமாக அனுஷ் டிக்கலாம். இதன் சட்டஙகள் உலகத்திலுள்ள எலலா மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகவும பரி பூரணமாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. இவை களைத திருததவோ மாற்றவோ அவசியமில்லை. இவை எல்லாக் காலங்களுக்கும் எல்லாத தேசங் களுககும் ஏற்றவிதமாகவே யிருக்கின்றன.

அனுஷ்டிக்க முடியாத காரியஙகளை இஸ் லாம் போதிக்க வில்லை. எலலாம் யாவராலும் செய லில் செய்து காட்டக்கூடிய விதமாகவே யிருக் கின்றன. உலகத்தில் மனிதன் செய்யவேண்டிய காரியஙகளை ஒழுங்காகச் செய்வதற்கும் ஆத்ம முன்னேற்றததால மறுவுலகத்தில மேன்மை அடைவதற்கும் அவசியமான இலகுவான விதி களை மட்டில் இஸ்லாம் போதிக்கிறது. அரசன் முதல ஆண்டிவரையுள்ள எல்லா விதமான மனி

தர்களுக்கும் இவ்வுலக மறுவுலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுப்பதே இஸ்லாமிய சட்டங்களின் நோக்கமாகும். பதிமூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு நிரூபணம் செய்யப்பட்ட சட்ட திட்டங்கள் இன்றுவரை ஆரம்பத்தி லிருந்ததேபோல் ஒரு சிறிதும் மாறுதல அடையாமல புததப்புதிதாக இருந்து வருகின்றன. இதிலிருந்தே இவற்றின் சிறப்பைத தெரிந்துகொள்ளலாம்.

---

5. பகுத்தறிவு

இஸ்லாம் பகுத்தறிவினமீது நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது இதில அனுஷ்டான மில்லாத வெறும் நமபிக்கையில்லை. இஸ்லாத்தின் போதனைகள எலலாம் புத்திக்கும் யுக்திக்கும் மிகவும் பொருத்தமானவை. இஸ்லாம பகுத்தறிவை எல்லா விஷயங்களிலும் உபயோகப்படுத்தச் சொலலுகிறது. அபிப்பிராய பேதங்களையும் ஆதரிக்கிறது. அபிப்பிராய பேதமானது ஆண்டவனின் அருள் எனறு இம் மத போதகர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூறியிருக்கிறார்கள். ஆண் பெண் அனைவரும் அறிவைத் தேடவேண்டியது இஸ்லாத்தில் கடமையாக்கப் பட்டிருக்கிறது. அறிவு இந்த உலகத்தின் எந்த மூலையி

லிருந்தபோதிலும் அதைத தேடிச் செலலும்படி யும் நல்ல விஷயம் எதில் காணப்பட்டாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும் இஸ்லாம் கட் டளை யிடுகிறது.

---

6. ஸ்திரீ சுதந்தரம்

இஸ்லாத்தில புருஷர்களுக்குரிய சகலவித மான அநதஸ்தும் ஸ்திரீகளுககும் உணடு. மனை விகள மீது புருஷாகளுக்கு எவ்வளவு பாத்திய முண்டோ அவ்வளவு பாததியம் புருஷாகளின் மீதும மனைவிகளுக்கு உண்டு. சொததுரிமை, சுயேசசை, விதவா விவாஹம், விவாஹ ரதது, கலவி ஆகிய உரிமைகளை இஸ்லாம் பெண்க ளுக்கு அளிததிருக்கிறது. ஆணும் பெண்ணும் ஒரே விதமான வஸ்துவிலுல உற்பததியானவர் கள் என்றும் அவர்கள் ஒரே விதமான ஆத்மா உடையவர்கள் எனறும் சம அந்தஸ்து உடைய வாகள் என்றும் இஸ்லாம் கூறுகிறது. இஸ்லாம் பெண்களின் நிலைமையை உயர்த்தி யிருககிறது. "மாதாக்களின் பாதத்தில மக்களின் சுவர்க்கம் இருக்கிறது," என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

7. பொதுவான போதனைகள்

இஸ்லாம் சோம்பேறித் தனத்தை விரும்பு கிறதில்லை. யோக்கியமான எந்த உழைப்பையும் இஸ்லாம் கண்ணியப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அவரவர் தம்மாலானவரை முழு முயற்சியுடன் செய்ய வேண்டுமென்றும், ஆனால் ஆண்டவனிடம் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டுமென் றும் இஸ்லாம் கட்டளையிடுகிறது. ஒருவன் தான் முயற்சி செய்தவரையில் தான் கூலி பெறுவான் என்பதும் தூண்டுதல் செய்கிறவனுக்கே ஆண்ட வன் துணை செய்கிறான் என்பதும் இஸ்லாத் தின் உபதேசங்களாகும்.

ஒருவன் செய்த நன்மை தீமையான காரியங் களுக்கு இவ்வுலகத்திலும் மறுவுலகத்திலும் அவனே பொறுப்பாளி. அவனவனுடைய சுமையை அவனவனே சுமந்தாகவேண்டும். ஒரு வனுடைய குற்றத்துக்கு இன்னொருவன் எக் காரணத்தை முன்னிட்டும் பொறுப்பாளியாக மாட்டான்.

மனிதன் இவ்வுலகத்தில் பிறக்கும்பொழுது பரிசுத்தமானவனாகவும் பாபமற்றவனாகவும் பிறக் கிறான் என்றும், அவன் தன்னுடைய நல்ல செயல் களால் உயர்வும் கெட்ட செயல்களால் தாழ்வும் அடைகிறான் என்றும் இஸ்லாம் கூறுகிறது.

இவ்வுலகததைவிட்டு மறுவுலகத்துக்காக மட்டும் பாடுபடவேண்டும் என்று இஸ்லாம் போதிக்கவில்லை. இதனுல் தான் இஸ்லாத்தில் சன்னியாசம் என்பது கிடையாது. மறுவுலக வாழ்க்கை என்பது இவ்வுலக வாழ்க்கையின் தொடாச்சியே. ஆகையால், இரு உலகங்களி லுமம இன்பம் அடைவதற்கான வழிகளேயே இம்மதம கூறுகிறது.

குலம், கோத்திரம், அந்தஸ்து இவைகளால் ஒருவன் இஸ்லாததில் பெருமை பாராட்டமுடி யாது ஆனுல, நன்னடத்தை, பரோபகாரம் என் பவைகளே உண்மையான பெருமைக்கு உரியன.

தாய் தந்தையாகளுக்குக கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும். அவாகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து நன்றி செலுததவேண்டும். சுகத்திலும் துக்கத் திலும் தாய் தந்தையர்களுக்கு நன்மையையே செய்யவேண்டும். பெற்ருேரின் மனங்கோணுமல் நடந்து கொள்ளுவதே சிறந்த குணமாகும்.

பந்து மித்திரர்களுக்கும் நெருங்கிய சுற்றத் தார்களுககும் உதவி செய்து வரவேண்டும். அநா தச் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கும் அகதிகளுக்குப் உதவி புரிய வேண்டும். ஏழைகளேயும் ஆதரிப் பற்ற விதவைகளேயும் ஆதரிக்க வேண்டும். வழிப்போக்கர் பிரயாணிகள் இவர்களுக்கு வேண் டிய உதவிகளேச் செய்யவேண்டும். எல்லா

உயிரகளிடததிலும் அன்பாயிருக்க வேண்டும். வேலைககாரர்கள் குமாஸ்தாக்கள் முதலியவர்களை அன்புடனும் சமததுவத்துடனும் நடத்தவேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கூலிகளைக் குறையாமல் கொடுக்கவேண்டும் "வேலைக்காரனுடைய வியர்வை நீா உலாந்துபோகுமுன் அவனுகருரிய கூலியைக் கொடுத்து விடுங்கள்," என்பது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கட்டளையாகும். தர்மம் செய்யவேண்டியதும் பிறாக்கென்று வாழ்ந்துவர வேண்டியதும் இஸலாததின் போதனைகள்.

வட்டி வாங்குவதையும், மதுபானம் செய்வதையும், பொய, புறம்பேசல், வியபிசாரம், களவு, கொலை முதலிய தீசெயல்களைச் செய்வதையும் இஸலாம் பலமாகக் கணடித்து விலக்கியிருக்கிறது. மூடநம்பிக்கை, மதவெறி, மதச்சகிப்பின்மை, கடவுளுக்கு இணைவைத்தல ஆகியவற்றை இஸ்லாம் மிக அழுத்தமாகக் கண்டிக்கிறது. அச்சம், சோம்பல, கோழைத்தனம் இவற்றை இஸ்லாம் அடியுடன் வெறுக்கிறது.

இஸ்லாத்தில் தனி மனிதனின் யதேச்சாதிகார ஆட்சிக்கு இடமில்லை. எல்லா அந்தஸ்துக்களும் எல்லோருக்கும் சொநதமானவை. பிற நாட்டினர் மீது துவேஷங்கொள்ளாது சொந்த நாட்டின் மீது அபிமானம் பாராட்டவேண்டும்.

ஏனெனில், இஸ்லாம் எல்லாத் தேசங்களுக்கும் பொதுவானதாகும்.

இஸ்லாம் ஏக தெய்வக் கொள்கையை வற்புறுத்துகிறது. உலகத்தில் தோன்றி மறைந்த தெய்வ ஞானம் பெற்ற தீர்க்க தரிசிகளுள் எவரையும் முஸ்லிம்கள் வணங்குவதில்லை; ஆனால் அவர்களை யெல்லாம் பரிசுத்த மானிடர்கள் என்று கருதி வருகிறார்கள். மனிதன் இறந்த பிறகு மறு ஜன்மம் இல்லை யென்பது இஸ்லாத்தின் கொள்கை. ஆனால், உலகத்திற்குக் கடைசி நாள் ஒன்று உண்டு என்றும், அப்பொழுது மனிதர்கள் எல்லாம் ஆண்டவனால் நியாய விசாரணை செய்யப்படுவார்கள் என்றும், அவரவர்களுடைய நன்மை தீமைக்குத் தகுந்தபடி சன்மானமோ தண்டனையோ அடைவார்கள் என்றும் இம்மார்க்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இஸ்லாமதம் எந்தக் காலத்திலும் பலத்தாலும் பலாத்காரத்தாலும் பரப்பப்படவில்லை. பலாத்காரத்தைக் கொண்டு பரப்பப்படுவதை இம்மதம் தடை செய்திருக்கிறது. மதவிஷயத்தில் பலவந்தமில்லை என்பது இஸ்லாத்தின் கட்டளையாகும்.

8. ஈமான் அல்லது நம்பிக்கை

இஸ்லாத்தில் நம்பிக்கைக் கொள்கைகள் என்றும் அனுஷ்டானக் கடமைகள் என்றும் இரண்டுவகை உண்டு. நம்பிக்கை கொள்ளு வதற்கான கொள்கைகள ஆறு அனுஷ்டானக் கடமைகள ஐந்து. அவற்றுள நம்பிக்கைக் கொளகைகள் ஆறும் பின்வருமாறு —

1. ஆண்டவன் ஒருவன உணடு ; அவனே சட்டங்களை இயற்றியவன்

2. வானவர்கள் உண்டு, அவாகள் ஆண்டவனுடைய ஏவலாளாகள.

3. வேதஙகள் உண்டு , அவற்றில் ஆண்டவனுடைய சட்டங்கள இருககின்றன.

4 தீரகக தரிசிகள் உண்டு , அவாகள் மூலமாகவே ஆண்டவனுடைய வேதங்கள் உலகத்துக்கு வந்தன.

5. நியாயத் தீாப்பு நாள் உண்டு; அப்பொழுது நன்மை தீமைகளுககுத் தக்க பலா பலன்கள் ஏற்படும்.

6. நன்மை தீமைகள் உணடு; அவை ஆணடவனுல பாகு பாடு செய்யப்படுகின்றன.

இந்த ஆறு அம்சங்களும் இஸ்லாத்தின் ஆணிவேர்போல் இருக்கின்றன. இவைகளை மனமார ஒப்புக்கொண்ட எந்தப் பகுத்தறிவுள்ள மனிதனும் தன்னுடைய மனம்போனபடியெல்

லாம நடககமாட்டான் அவ்வாறு நடநது கொள்ளுவதற்கும் அவனுடைய மனம இடங கொடாது.

---

9. அல்லா(ஹ்)வின் குணங்கள்

அவன கணணால் பாாகக முடியாதவன, இவ்வுலகததிலுள்ள எலலா உயிாகளேவிடச சக தியுடையவன். இவ்வுலகததைச சிருஷ்டி செய் தவனும் அவனே. இதை நடத்தி வைககிற வனும் அவனே. அவன் எந்த ஜாதியாருககும் எந்தத தேசததாருக்கும், எந்த ஒரு வர்ககததாருக கும, எந்த ஒரு காலததவருககும் மட்டும் உரி யவன் அல்ல. எலலாத தேசங்களுக்கும், எலலா ஜாதியாருககும், எல்லா மனிதர்களுக்கும், எல் லாக காலததவாகளுக்கும் உரியவன. அவன் ஒருவன், தனிததவன்; உலகததின் ரக்ஷகன்; ஒபபு உயாவு இலலாதவன், எவருடைய உதவி யும தேவை யிலலாதவன் அவன் ஆணுமலல, பெண்ணுமலல, ஆணும்பெண்ணு மலலாத அலியுமலல. அவன் இரக்கமுள்ளவன்; தீன தயாளு; இணையற்ற கொடையாளி; அளவற்ற அன்புடையவன். அவன் இவ்வுலகததில மனித உருவததிலோ வேறு எந்த உருவததிலோ அவ தாரம் செய்வதில்லே. வணக்கத்துக்கு உரியவன்

அவன் ஒருவனே. அவன் எல்லாம் அறிந்தவன்; எலலாம் வலலவன்; குறறங்களே மனனிககும் குண முடையவன்; பெருந்தன்மையுடையவன். பாரபக்ஷமற்ற நீதிபதி, எலலோருககும் தலைவன்; யாவருக்கும் வழிகாட்டி, அனைவருககுப் உதவி செய்கிறவன் அவன் விரும்பியதைச செயவான், இவ்வுலகின் எந்த இடததில என்ன நடநதாலும் அதையெலலாம் அறிநது கொணடிருககிறான் அவன் யாராலும் பெறப்படவுமில்லை அவனும் யாரையும் அல்லது எதையும் பெறவிலலை. அவன் புகழநிறைந்தவன்; பரிசுததமானவன்; சிரஞ்சீவி, எலலையற்றவன; குற்றம் குறை இலலாதவன்.

---

10. வானவர்கள்

(மலககுகள்)

இவாகள் ஆணடவனுடைய ஏவலாளாகள்; சாதாரண மனிதாகளின் கண்ணுககுப புலப்பட மாட்டாாகள். ஆண்டவன் உலகில அவதாரம் செய்வதிலலை; ஆகையால, அவன் எப்படித் தனனுடைய சட்டதிட்டங்களை உலக ஜனங்களுக்கு அனுப்புவது? எனவே, உலகம் தோன்றிய காலமுதல் பலமனிதர்கள் பல தேசங்களில கடவுளுடைய தூதர்களாக அவதாரம் செய்தார்கள். அத்தூதர்களுக்கு ஆண்டவன் தன்னுடைய ஏவலாளர்களான வானவர்கள்

மூலமாகச் சட்ட திட்டங்களை அனுப்பிவந்திருக் கிறான் தீர்க்க தரிசிகளுக்கு வானவர்கள் புலப் படுவார்கள். இந்த வானவர்களிலும் ஆண் பெண் அலி என்ற பாலகள இல்லை. இவாகள பாபமற்றவர்கள. இவர்கள ஒவ்வொருவருக கும் குறிப்பிட்ட வேலைகள உண்டு

---

11. வேதங்கள்

கடவுளுடைய சட்ட திட்டஙகள அடங்கிய வேதஙகள எலலாத தேசங்களுககும எலலா ஜாதியார்களுககும் அவ்வக்காலஙகளில அனுப் பப்பட்டிருககின்றன. ஆனால், கால வேற்றுமையா லும் உலக மாறுதலாலும் மனிதர்களின் செயல் களாலும் அவ்வேதங்களில பெரும்பாலும் மறைந்துவிட்டன. அவற்றுள் முககியமானவை கடைசீ நான்கு வேதங்களான தௌராத், ஜபூர், இன்ஜீல, குர்ஆன் என்பன ஆகும. இந்த நான் கில் முதல மூன்றும் நாளடைவில் மாறுத லடைந்துவிட்டன. ஆகவே, கடைசியில சொல் லப்பட்ட குர்ஆன் எல்லாத தேசங்களுக்கும் எல்லாக்காலததுக்கும் பொருததமான முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அடி யில் விரிவாக வாசிப்போம்.

---

12. குர்ஆன்

கடவுளால் உலக மக்களுக்கு அனுப்பப் பட்ட வேதங்களில் குர்ஆன் ஷரீப் ஒன்று. இது முஹம்மது நபி (ஸல) அவர்களுக்கு வெளியிடப்பட்ட வேத புத்தகமாகும். இதுதான் கடைசி வேதமுமாகும்; இதுவே பரிபூரண மானதாகவும் இருக்கிறது குர்ஆனுக்கு முந் திய வேதங்கள் பல இருந்த இடமே தெரியாமல மறைந்துவிட்டன. மற்றும் பல இடைக்காலங் களில மனிதர்களால திருத்தப்பட்டு விட்டன. இதனால அவ்வேதங்கள தம்முடைய சுய ஒளி யை இழந்துவிட்டன. குர்ஆனிலும் பிறகால மனிதர்களால திருத்தங்கள ஏற்பட்டுவிடாதபடி நபிகள நாயகம (ஸல்) அவர்கள பல முன் எச்ச ரிக்கையான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஜீவிய காலத்தில ஆயிரக் கணக் கான முஸ்லிம்கள் குர்ஆனை மனப் பாடமா கப் பாராயணம செய்திருந்தார்கள். இப்பொழு தும் கலவிமான்களான பல முஸ்லிம்கள குர் ஆன் முழுவதையும் பாராயணம் செய்திருக்கி றார்கள். இவர்களுக்கு ஹாபில்கள் என்று பெயர்.

குர்ஆன் அரேபியா தேசத்தில் வெளியா யிற்று; அதனால் அத் தேச பாஷையாகிய அரபி யில் வெளிவந்தது. உலகத்தில் வழங்கிவரும் பாஷைகளில் இந்த அரபு பாஷைதான் கால

வேற்றுமையால் சிறிதும் மாறுபடாமல் இருந்துவருகிறது. குர்ஆனின் ஆயிரக் கணக்கான கையெழுத்துப் பிரதிகளும் கோடிக்கணக்கான அச்சுப்பிரதிகளும் இவ்வுலக முழுவதிலும் பரவி யிருக்கின்றன. பல ஆயிரக் கணக்கான மனிதர்களின் ஹிருதயங்களிலும் இக் குர்ஆன் தங்கி இருக்கிறது; கோடிக்கணக்கான மக்களால் தினசரியும் படிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் இவைகளில் ஒன்றுக்கொன்று ஒரு புள்ளிகூட வித்தியாசப் படுவதில்லை.

ஆண்டவனுக்கும் அடியானுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் என்னவென்று குர்ஆன் விவரமாய்க் கூறுகிறது. இதில் தத்துவ உபதேசங்களும் சன்மார்க்கங்களும் நீதிகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. ஞானம், கல்வி, வணக்கம், கடமை, கருமங்கள் ஆகிய விஷயங்களைப்பற்றி இதில் விவரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பொன் போன்ற உயர்தர நல்லுபதேசங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. சாந்தி, சமாதானம், அன்பு, அபிமானம், கருணை முதலிய இனிய குணங்களைக் குறிக்கக்கூடிய பல வார்த்தைகள் குர்ஆன் முழுதும் காணப்படுகின்றன. சமூக வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சட்டதிட்டங்களும் ஆசார நடத்தைக்குத் தேவையான அனுஷ்டான முறைகளும் இதில் அதிகம் நிறைந்திருக்கின்றன. இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய எல்லா விஷ

யங்களும் மறுவுலக வாழ்க்கைக்கு அவசியமான எல்லா விஷயங்களும் இதில் மலிந்து கிடக்கின்றன. இல்லற வாழ்க்கை, கொடுக்கல், வாங்கல், வியாபாரம் ஆகிய விஷயங்களும் இதில் காணப்படுகின்றன

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மூலமாய் உலக ஜனங்களுக்கு அருளப்பட்ட இந்த உபதேச ரத்தினங்களே அராபியர்களிடம் ஓர் அதிசயமான உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணிவிட்டன. தமது வாழ் நாட்களைச் சண்டை சச்சரவுகளில் வீணாக்கிக் கொண்டிருந்த அராபியர்களுக்குள் ஒற்றுமையையும் சாந்தியையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்தியது குர்ஆன்தான் உலகத்தில் சமாதானத்தின் அஸ்திவாரக்கல்லை நாட்டியது குர்ஆனே இதன் உபதேசங்கள் உலக ஜனங்களைத் துன்மார்க்கத்திலிருந்து திருப்பி நல்ல பாதையில் நடத்துகின்றன. இது பொதுவாக எல்லா மனிதர்களுக்கும் வழி காட்டியாயிருக்கிறது இஃது எல்லாத் தேசத்திலுள்ளவர்களுக்கும் எல்லாக் காலத்திலுள்ளவர்களுக்கும் எல்லா மார்க்கத்திலுள்ளவர்களுக்கும் ஒரு தீபமே போல இருந்து வருகிறது.

இதன் சட்டதிட்டங்கள் அனுஷ்டானத்துக்கு ஏற்றவை. இதில் ஆண்டவன் ஒருவன் உண்டென்பது மிகவும் நல்ல முறையில் நிலை நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது சத்தியம் அறிவு

ஆகியவற்றின் அற்புதமாகும். இதுவே முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் உலக ஜனங்களுக்குக் காட்டிச் சென்ற நிகரற்ற அற்புதமாகும்.

இந்த வேதத்திலுள்ள ஓர் அத்தியாயத்திற்குச் சமமான வேறொரு அத்தியாயத்தை மனிதர்களால் சிருஷ்டி செய்துவிட முடியாது. இதிலுள்ள சொல்லழகும் நடையழகும் இலக்கண இலக்கிய வளமும் அரபு பாஷையில் இணையற்று விளங்குகின்றன. இதன் சொற் சுவையும் பொருட் சுவையும் படிப்பவர்களைப் பரவசப் படுத்துகின்றன.

இஃது எந்த மார்க்கத் தலைவருடைய சரித்திரமுமல்ல; இதில் அருவருக்கத் தக்க இழிவான கதைகள் கிடையா. இதை முஹம்மது நபியவர்கள் கடவுளிடமிருந்து இருபத்துமூன்று வருட காலங்களில் சிறிது சிறிதாக அருளப் பெற்றார்கள். குர்ஆன் தனக்குமுன் தோன்றிய பல வேதங்களின் முக்கியக் கருத்துக்களை யெல்லாம் தன்னிடத்தில் கொண்டிருக்கிறது. இஃது எவ்வித திருத்தமும் ஏற்படாத முறையில் சம்பூரணமாக அமைந்திருக்கிறது.

குர்ஆனில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஆரம்பத்தில் இருந்தது போலவே கொஞ்சமும் மாறுதல் இல்லாமல் இருந்து வருகிறது; சென்ற 1300 வருடங்களாக ஒரு புள்ளி கூட மாற்றப் படாமலிருக்கிறது; இனியும் எப்பொழுதும்

மாறுதல இலைலாமல் அப்படியேதான் இருந்து வரும். இஃது உலக முழுதும் உள்ள மக்களில் ஒரு பெரும் பகுதியினரால் மகா கண்ணியத் துடன் காப்பாற்றப்பட்டுவருகிறது இது தான் கடைசீ வேதம். இதற்குபபிறகு வேறு வேதம் வெளிவராது இதுவே எலலாக காலததுக்கும் எல்லா ஜாதியாருககும் எலலாத தேசஙகளுக்கும் பொருத்தமாயிருககும் பொழுது வேறு வேதம அவசியம் இலலை இது வெளியாகி இதுவரை 1300 வருட காலம ஆகியும் வேறு வேதம வெளியாகவிலலை. எனவே இதுதான் கடைசீ வேதமா யிருந்து வருகிறது

---

13. தீர்க்க தரிசிகள்
(நபிமாாகள்)

பல தேசஙகளில பல ஜாதியாாகளுககுப் பல காலங்களில் ஆண்டவன் தனிததனியே தீரககதரிசிகளை அனுப்பியிருககிறுன. அவாகள் யாவரும் மனிதர்களே. அவாகளின் எண் ணிகசை இவ்வளவு தாளை என்று எவரும் உறுதி யாகச் சொல்ல முடியாது. குர்ஆனில் 25 தீர்கக தரிசிகளின் பெயர்கள குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின் றன. இவர்கள் எல்லோருக்கும் கடைசியாகவும் பரிபூரணமாகவும் அனுப்பப்பட்டவர் அரே

பியா தேசத்தில மக்காவில் தோன்றிய நபிகள் நாயகம் முஹம்மது முஸ்தபா ரஸூலை (இறைவனின் அருளும் ஆசீர்வாதமும் இவர்களுக்கு உண்டாவதாக!) அவர்களே இவர்களுக்குப் பிறகு வேறொரு தீர்க்க தரிசியும் இதுவரை இந்த உலகத்தில எந்த நாட்டிலும் தோன்றவில்லை; இனியும் தோன்றப் போவதில்லை வேறொரு புதிய வேதம தேவையில்லாதபோது வேறொரு புதிய தீர்க்கதரிசியும் அவதரிகக வேண்டிய அவசியமில்லை. இறுதி நபி அவர்களின் விரிவான விருத்தாந்தம் இதன் கீழே கூறப்படுகிறது.

---

14. முஹம்மது நபி (ஸல்)

இவ்வுலகம் அறியாமையிலும் அந்தகாரத்திலும் அகப்பட்டு அவதிப்பட்ட காலததில ஆண்டவன் முஹம்மது நபியவர்களைத் தன்னுடைய தூதராக அனுப்பிவைத்தான். எல்லா நாடுகளையும்விட அரப் நாட்டிலேயே அக்காலத்தில் அக்கிரமம் அதிகமாக நிறைந்திருந்தது. குடி, சூது, கொள்ளை, கொலை, விபசாரம் ஆகிய பஞ்சமா பாதகங்களும் அக்கால அராபியர்களிடம் குடிகொண்டிருந்தன. ஸ்திரீகள் மிருகங்களைவிடக் கேவலமாக நடத்தப்பட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் தமக்குப் பிறக்கும் பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் பூமியில் புதைத்து வந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் கி. பி 571-ஆம் வருடம் ஏப்ரில மாதம் 20-ஆம் தேதி முஹம்மது நபியவாகள அரப்நாட்டின் தலைநகரமான மக்காவில் குறைஷிக் குலத்தில் ஜனனமானூர்கள். அவருடைய தநதையான அபதுலலா அவா பிறபபதற்குச சிலமாதஙகளுககு முன்பே இறந்துவிடடாா ஆகவே, பாட்டனூா அப்துல முததலிப அக குழநதையைப் பராமரிதது வந்தாா. அநத நாட்டு வழககபபடி அககுழந்தையும ஹலீமா என்னும் ஒரு தாதிபபெணணூல பாலகொடுதது வளாககப்பட்டு வந்தது முஹம்மதினை ஆருவது வயதில தாயாரான ஆமினூவும் எட்டாவது வயதில பாட்டனூரான அபதுல முததலிபும காலஞ் சென்ருாகள எனவே, தாயதந்தையற்ற அநாதப் பிள்ளையைப் பெரியதந்தையான அபூக தாலிப் வளாதது வந்தார். இருபததைந்தாவது வயது வரையில் முஹம்மத இப் பெரிய தந்தையிடமே வளாந்து வந்தார். அதுவரையில பல நாடுகளுககுச் சென்று வர்த்தகம செயது நலல அனுபவம் பெற்றிருந்தார் சிறுவயதிலிருநதே இவர் உண்மை, ஒழுக்கம், முதலிய நற்குணங்களில் சிறந்து விளஙகினூர்; இதனூல அநத நாட்டிலுள்ளவாகளால "அல் அமீன்" (சரியான நம்பிககைக் குரியவர்) என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தார். ஹதீஜா என்னும ஒரு பணககார விதவைப பெண்ணின் வர்ததகத் தலைவராயிருந்து நல்ல மதிப்பும் பெற்ருர். அவருடைய வர்ததகத் திற

மையையும் புத்தி சாதுரியத்தையும் கண்டு புகழ்ந்த 40 வயதையுடைய அப்பெருமாட்டி அவரையே விவாஹம் செய்து கொண்டார். 25 வயது வரையில் மிகவும் பரிசுத்தத்துடனே இருந்துவந்த முஹம்மது 40 வயதுடைய அவ்விதவையை முதலமுதலாக மனமார மணந்துகொண்டு மிகவும் திருப்தியுடனே இல்லறம் நடத்திவந்தார் அதுவரை அவர் வேறொரு பெண்ணையும் ஏறெடுத்துப் பார்த்ததில்லை.

விவாஹத்திற்குப் பிறகு அவர் வியாபாரத்தில் ஈடுபடவில்லை தம்முடைய மனைவியின் ஏராளமான சொத்துக்களைத் தான தருமங்களில் செலவு செய்துவந்தார். அடிக்கடி அவர் தனிமையான இடங்களுக்குச் சென்று கடவுள் தியானம் செய்து வருவதுண்டு. இவ்விதம் அன்னம் ஆகாரம் இல்லாமல் அல்லும் பகலும் பல வருட காலம் வரையில் கடுமையான தவம்செய்து வந்தார்கள். கடைசியில் அவர்களுடைய 40-ஆவது வயதில் மக்காவுக்குச் சிறிது தூரத்திலுள்ள ஹிரா என்னும் மலைக்குகையில் ரமலான் மாதம் 27-ஆவது இரவில் தியானம் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது ஜிப்ரீல் என்னும் வானவர் மூலமாக முஹம்மது அவர்களுக்கு ஆண்டவனுடைய வஹீ என்னும் அருள் உண்டாயிற்று. அன்றுமுதல் அவர்கள் உலகத்து ஜனங்களுக்கு ஆண்டவனுடைய செய்தியை அறிவிக்கும் தூத

ராகிவிட்டார்கள் அன்றுமுதல் அவர்கள் கடவுள் தமக்கு அறிவிக்கும் போதனைகளை யெல்லாம் ஜனங்களுக்குப் போதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதுமுதல 23-வருட காலமவரை முஹம்மது நபி (ஸல) அவர்களுக்குக கடவுளுடைய ஞான வெளிபபாடுகள் வநதுகொணடே யிருநதன. குர்ஆன் என்பது இந்த 23 வருடததின தேவஞான வெளிபபாடுகளை கொணடதுதான் இக குர்ஆனின் போதனைகளே இஸ்லாததின முககியமான சட்டதிட்டஙகள்.

முதல மூன்று வருஷகாலம வரையில முஹம்மது நபி (ஸல) அவாகள் இஸலாததின் கொளகைகளை இரகசியமாயப் போதிதது வந்தாாகள. அப்பொழுது சுமாா 40 போகளே இஸ்லாத்தில சோந்தாாகள. பிறகு பஹிரங்கமாகப் போதித்தாாகள் சிலர் அப் போதனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு இஸ்லாத்தைப பின்பற்றினாகள. பலர் முஹம்மது நபியவர்களையும் அவர்களுடைய போதனைகளையும் எதிாக்க ஆரம்பிததார்கள் இதனுல் நாயகம் அவர்களுககும் அவர்களைப் பின்பற்றி யவர்களுக்கும் பலவித இடையூறுகள் நேரிட்டன. பலா சித்திரவதை செய்யபபட்டார்கள் ; சிலர் கொலலப்பட்டார்கள். ஆனுல, அக்கொடுமைகளுக்குப் பயந்து ஒருவராவது இஸ்லாத்தை விட்டுவிடவில்லை. ஒருநாள் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களை இரவில கொலை

செய்து விடுவதென்று மக்காவாசிகள் ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்கள் அன்றிரவே நபிகள் நாயகம் (ஸல) அவாகளை அபூபகா (ரலி) என்னும் தம் முடைய முக்கிய சிஷ்யருடன் மக்காவை விட்டு வெளியேறி ஒருவருக்கும் தெரியாமல மதீனுவுக் குச சென்றுவிட்டாாகள். மதீனு என்னும் நகரம் மக்காவிலிருந்து வடக்கே 233 மைல தூரததில் இருக்கிறது இது நடநதது நாயகம் அவாக ளுக்கு நபிப்பட்டம் வந்த13-ஆவது வருடமாகிய கி பி 622-ல ஆகும். இதுதான் ஹிஜ்ரத என்று சொலலப்படும் இவ் வருஷத்தி லிருந்துதான் முஸலிம்களின் ஹிஜ்ரி வருடம ஆரம்பமாயிற்று.

மதீனுவாசிகள வெகு சீக்கிரத்தில முஹம் மது நபி (ஸல) அவாகளின போதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு இஸ்லாததைத தழுவிக்கொண்டாாகள். இஸ்லாததை ஒழித்து விடுவதற்காக மக்காவாசி கள பலமுறை மதீனுவுக்குப் படையெடுத்துச் சென்று பெரும் பெரும் யுததங்கள் செயதார்கள். முடிவில முஸ்லிமகளே ஜயமடைந்தனா. மக்கா வாசிகளும் இஸ்லாத்தைச் சுயமே தழுவிக் கொண்டாாகள. பிறகு அரப் தேசம் முழுதுமே இஸ்லாத்தைத் தழுவி விட்டது. முடிவில் ஹிஜ்ரி 11-ல ரபீஉல்அவ்வல் மாதம் முதல் தேதியன்று கி பி 632-ல் தம்முடைய 63-ஆவது வயதில் முஹம்மது நபி (ஸல) அவர்கள் மதீனு வில காலஞ் சென்றார்கள். நபிகள் பிரான்

மதீனாவில தங்கி யிருந்த சுமார 10 வருட காலத துக்குள அவாகள் அரப் தேசமுழுதும ஆசாரம ஒழுக்கம் ஆகிய பல விஷயங்களில முன்னேற்ற மடையும்படி சீர்திருததங்களைச செய்து விட்டாா கள இதறகிடையில அவாகள பல யுததங்களில ஈடுபடும்படியான அவசியம நோநது விட்டது. அந்த யுததங்களில ஒரு யுததமாவது இஸ்லாத தைப பலாதகாரமாகப பரபபுவதறகாகச செயயப படவிலலை. எலலாம தறகாபபுககாக நடந்த யுததங்களே. எவரும் பலவந்தமாக இஸ்லாத தில சோககப்பட்டதிலலை.

முஹம்மது நபி (ஸல) அவாகள இஸ்லாத தின் திருநபி என்று சாதாரணமாக அழைககபபடு கிறாாகள. இவாகளே இஸ்லாததின கடைசீ நபி. முஹம்மது நபி (ஸல) அவாகளுககுப பிறகு வேறு நபி இலலையென்றும அவாகளுக்குமுன உலகத் தில தோன்றிய எலலாத தீாகக தாிசிகளையும் மனிதாகளுககு நோவழி காட்டுவதற்காகக கடவு ளால அனுபபபபட்ட பாிசுதத மானிடாகள் என்றும முஸலிமகள ஒபபுக்கொளளுகிறாாகள.

மனித வாககத்தில குணததாலும் நடத்தை யாலும் மேனமையுண்டாகுமே யலலாது. பிறப் பாலும் நிறத்தாலும் தேசததாலும் பாஷையா லும் ஒன்றும் மேன்மையிலலை என்று முஹம்மது நபியவாகள் (ஸல) உபதேசிததார்கள். இவாகள்

தெய்வ அம்சம் பொருந்தியவர்கள் என்று முஸ்லிம்கள் கருதுவதில்லை ; ஆனால், தெய்வ ஞானோதயம் பெற்றவர்கள் என்று ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள் திருக் குர்ஆன் கடைசீ வேத மாகவும் பரிபூரணமாகவும் அமைந்திருக்கிறது அதைப்போலவே, அவ்வேதத்தைக் கொண்டு வந்த முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களும் கடைசீ நபியாகவும் மனிதர்களுக்கு சம்பூரண முன்மாதிரி யாகவும் அமைந்திருக்கிறார்கள்.

---

15. நியாயத் தீர்ப்பு நாள்

ஒரு காலத்தில் இவ்வுலகத்திலுள்ள உயிர்க ளெல்லாம் மரணமடைந்துவிடும். இஃது எப் பொழுது ஏற்படும் என்று எந்த மனிதராலும் சொல்லமுடியாது. இத்தினத்தில்தான் அவரவ ருடைய நன்மை தீமைக்கேற்ற தீர்ப்பு நாயனால் செய்யப்படும் இந்த உலகத்தில் ஒருவர் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் அவரே மறுவுலகத் தில் ஜவாப்தாரியாவார். ஆகையால் இஸ்லாத் தில் மறுவுலக வாழ்க்கை யென்பது இவ்வுலக வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியே யாகும். ஒருவர் இவ்வுலகத்தில் செய்த காரியங்களே அவ்வுலகத் திலும் தொடர்ந்து வரும்.

---

16. நன்மை தீமைகளின் நீதிபதி

••••••○○•••••

நன்மை செய்து நலவாழ்க்கை நடத்தியவர் களுக்குச் சன்மானமும் தீமைசெய்து துர் நடததை நடத்தியவர்களுக்குத தண்டனேயும் கொடுக்கக் கூடியவன் ஆண்டவனே ஒருவன் செயயும் காரியத்தை நல்ல காரியம் என்ருே கெட்ட காரியம என்ருே தீர்ப்புச செயவது ஆண் டவனேச சேரந்ததாகும ஆண்டவனுக்கு நன்மை யாகத தோனறக் கூடிய சில காரியங்கள் மனிதர் களுககுத தீமையாகக காணப்படலாம். ஆண்ட வனுக்குத தீமையாகத் தோன்றக் கூடிய சில காரி யஙகள மனிதாகளுக்கு நன்மையாகக் காணப் படலாம். ஆகையாலதான் இன்ன காரியங் கள் நன்மையானவை எனறும், இன்ன காரியங் கள் தீமையானவை என்றும முடிவு செய்கிறவன் ஆண்டவனே என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

---

17. இஸ்லாத்தின் அனுஷ்டானக் கடமைகள்

••••••○○•••••

இஸ்லாத்தின் முககிய அனுஷ்டானக் கடமைகள் ஐந்து. இவ்வைந்தும் இஸ்லாத் தின் ஐந்து பெருந் தூண்கள் என்று கருதப் படுகின்றன :

3*

1. “ஆண்டவனைத தவிர வணக்கத்திற்கு உரியவன வேறு யாரும் இலலை. உண்மையாகவே முஹம்மது நபி (ஸல) அவர்கள் ஆண்டவனுடைய அடியாரும் திருததூதரும் ஆவார்கள்.” இதனை மனத்தில உறுதியாககொள்ளுவதுடன் வாயாலும் சொலலவேண்டும்.

2. தினம் ஐந்து வேளைகளில அந்த ஏக ஆண்டவனைத் தொழவேண்டும்.

3. வருஷந்தோறும் ரமலான் மாத முழுவதும் நோன்பு கொளளவேண்டும்

4 பணமுடையவாகள வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை ஜகாத என்னும் ஏழை விகிதம் கொடுகக வேண்டும்.

5. போதிய பணமும் பலமும் உள்ளவர்கள் ஆயுளில ஒரு தடவையேனும் அரேபியா தேசத்தில் உள்ள மக்காவிற்குச் சென்று ஹஜ்ஜு செய்ய வேண்டும்.

இவ்வைந்து விஷயங்களிலும் பல சிறந்த கருத்துக்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன. அவற்றை ஒவ்வொன்ருக அடியில விளக்குவோம்.

---

18. நம்பிக்கை (கலிமா)

இஸ்லாத்தின் ஐந்து முக்கியக் கடமைகளுள் முதலாவது, ஒரே தெய்வத்தின்மீது உறுதி கொள்ளுவதும் முஹம்மது நபி (ஸல) அவர்கள் அவ் வாண்டவனுடைய தூதா என்பதில உறுதி கொள்ளுவதுமாகும் "அல்லா(ஹ்)வைத் தவிர சத்தியமாகவே வணக்கத்துக்கு உரியவன் வேறுயாருமம இல்லை. அவன் தனித்தவன்; அவனுக்குச் சமானமானவா யாரும் இல்லை உண்மையாகவே முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் ஆண்டவனுடைய அடியாருமம திருத்தூதருமம ஆவார்கள" என்று மனஉறுதி கொள்ளுவதுடன் வாயால சொல்ல வேண்டும்.

மனிதர்கள் அல்லா(ஹ்)வுக்கு முழுதும் கட்டுப்பட்டு அவனை வணங்குவதற்கும் திரு நபி (ஸல்) அவர்களை வழிகாட்டியாகப் பின்பற்றுவதற்கும இஃது ஆண்டவனுடன் செய்துகொள்ளும் ஓர் உடன்படிக்கையாகும ஏக தெய்வத்துக்கு இணை ஒன்றும் இல்லை. அவ்வொரே தெய்வத்தை வணங்கவேண்டும் ஏக தெய்வத்தின் இணையாகவோ, துணையாகவோ, உறவாகவோ, பிரதிநிதியாகவோ, அவதாரமாகவோ எவரும் இல்லை. உலகத்தின் சகல விதமான சிருஷ்டிகளை விட மனிதன் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் படைக்கப்பட் மனிதன் சிருஷ்டிக்கப் பட்டது

அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சிருஷ்டிப் பொருள்களின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காகவே இயற்கையின் சக்தியின்மீதும் மனிதன் ஆதிக்கம் செலுத்தி அதை அடக்கியாள வேண்டியவனாயிருக்கிறான். மற்ற சிருஷ்டிகளுக்கு இல்லாத பகுத்தறிவும் மனிதனுக்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படிப்பட்ட மனிதன் அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சிருஷ்டிகளுக்கு வணக்கம் செய்வது தகாது. முஹம்மது நபி (ஸல) அவர்கள ஆண்டவனுடைய நீக்கதரிசி என்று நம்பிக்கை கொள்ளுவதனால அப்பெருமானார் அவர்களின் அடிச்சுவட்டைப பின்பற்றி நடந்து கொள்ள வேண்டியவனாகிறான் மனித சமூகத்தின் உயர்வுக்காகவும் உலக மக்களின் சகோதரத்துவத்துக்காகவும் சமத்துவத்துக்காகவும் நாயகம் அவாகள் செயது காட்டிசசென்ற இணையற்ற காரியங்களுக்காக ஒவ்வொரு மனிதனும அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான்

---

19. தொழுகை

தொழுகை இரண்டாவதும் அதிக முக்கியமானது மாகும். ஒவ்வொரு நாளும் ஐந்து வேளைகளில ஏக தெய்வ வணக்கம் செய்யவேண்டும். இவ்வணக்கத்தைத் திரிகரண சுத்தியோடும்

முழுப் பக்தியோடும் பூரண விசுவாசத்தோடும் செய்யவேண்டும் அப்பொழுது எந்த விதமான உருவத்தையும சிலையையும் இறைவனுக்கு இணை யாக வைததுக கொளளக்கூடாது

தொழுகையானது வாலிபர் வயோதிகா, அரசன ஆண்டி, வலியாா எளியாா, ஆண் பெண் ஆகிய எலலோரும நிறைவேறற வேண் டிய தாகும நமது சரீரததைக காப்பாறறுவதற்கு ஆகாரம உடகொளளுகிறோம, ஆகாரம இலலா விடடால உயிா வாழ முடியாது அதுபோலவே, ஆன்ம வளாசசிககாகவும் ஆதம பரிசுதததிற் காகவும தொழுகையானது இன்றியமையாத ஆகாரமாகும. அனறியும, தொழுகை சன்மாாக் கததுக்கு வழிகாடடுகிறது, மனிதன் துன்மாாக் கங்களில பிரவேசிககாமல தடுககிறது. பரலோக வாழககையில வெறறி பெறுவதற்கும இகலோக வாழககையில வெறறியடைவதற்கும் தொழுகை பெருநதுணை புரிகிறது.

நமமைச சிருஷ்டித்துக் காபபாற்றிவரும் ஆண்டவனை நாம தினமும் ஐந்து வேளை இவ் விதம் வணங்கி வருகிறோம். அவனுடைய திரு நாமங்களையும் புகழையும் அததொழுகையில பல முறை ஜபிக்கிறோம். தொழும்போது நம்முடைய ஹிருதயததை அவ் வாண்டவனிடமே செலுததி விடுகிறோம். இதனால நாம் கடவுளின் உண் மைத் தொண்டர்களாகவும் பரிசுத்த பக்தர்களாக

வும் ஆகிவிடுகிறோம். தொழும்போது புலன் களைப் பல விடங்களிலும் சிதறவிடாது இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இதனால் புலன்களை அடக்கும் சக்தியும் ஏற்படுகிறது.

ஐந்து வேளைத் தொழுகையும் மிகவும் குறுகிய காலத்திற்குள் முடிக்கப்படுகிறது. ஒவ் வொரு வேளைத் தொழுகையும் ஐந்து முதல் பத்து நிமிஷ நேரத்துக்குள் முடிந்துவிடும். முதல் வணக்கம் சூரியோதயத்துக்கு முன் அதி காலையில் செய்யப்படுகிறது. ஆண்டவனை ஞாப கப் படுத்திக்கொள்ளவும் அவனுடைய பெயரால் பகல் நேரத்தின் வேலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கும் இது சரியான நேரமாகும்.

இரண்டாவது வேளை மத்தியான்னத்தில் சூரியன் உச்சியிலிருந்து சாய்ந்தபிறகு ஆரம்ப மாகிறது. உலக விஷயங்களில் ஈடு பட்டவர்கள் மறுபடியும் இறைவனைப்பற்றி ஞாபகப்படுத்தப் படுகிறார்கள். மூன்றாவது வணக்கம் பிற்பகல் மாலையில் செய்யப்படுகிறது. நான்காவது வணக் கம் பகல் முடிந்து இரவு வந்தவுடன் ஆரம்பமா கிறது இவை பகல் பொழுதை நல்ல விதமாக முடித்ததற்காக ஆண்டவனுக்கு நன்றி செலுத் துவதற்கு அறிகுறியாம். கடைசி வணக்கம் படுக்கைக்குப் போகுமுன் செய்யப்படுகிறது. இவ் விதம் தினசரிப் பொழுதானது கடவுள் வணக் கத்திலும் பக்தியிலும் அவனுடைய ஞாபகத்தி லும் கழிக்கப்படுகிறது.

தொழுகையில ஆண்டவன் முன் எல்லோ ரும் சமம் என்று காட்டப்படுகிறது தொழு கைககுக குறிப்பிட்ட நேரம் வந்தவுடன் "தொழுகைக்கு வாருங்கள" என்று பள்ளி வாசலி லிருந்து அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கு "பாஙகு" என்று சொல்வது வழக்கம். இந்த பாங்கு சப்ததததைக் கேட்டவுடன் முதலாளி தொழிலாளி, ஆண்டான் அடிமை, தனவநதன் ஏழை, பெரியவர் சிறியவா, வயோதிகா வாலிபா ஆகிய அனைவரும் த தம் வேலைகளை விட்டுவிட் டுப பள்ளிவாசலுககு விரைந்து செலலுகிறுா கள இதனுல் ஒருவருக் கொருவா கலந்துறவா டு தலும் ஒற்றுமையும் அன்பும நட்பும் அபி விருததி யடைகினறன

பள்ளிவாசலுக்குச சென்றவுடன் கை, கால், முகம் முதலிய உறுப்புககளைச் சுததம் செய்து கொணடு, உயாவு தாழ்வு முதலிய விததியாசங் கருதாமல், வரிசைக் கிரமமாக ஒருவா தோளோடு மற்றவா தோள் படும்படியாகச சோந்து அணி யணியாக நிற்கின்றனர். இவ்வணககத்தில் ஈடு பட்ட எல்லோரும் இடையிடையே "அல்லா ஹு அக்பா" (ஆண்டவனே பெரியவன்) என்று அடிக்கடி ஏகோபிதது முழக்க மிடுகிறுாகள. இத னுல, மனிதாகளுககுள் உயர்வு தாழ்வு இல்லை; ஆண்டவனே பெரியவன் என்பது எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. ஓர் அரசனும் அவனுடைய

பிரஜையும் ஒரே இடத்தில் ஒரே சமயத்தில் தோளோடுதோளுற நின்றுகொண்டு “ஆண்டவனே பெரியவன்” என்று உரககக கூறுகிருர்கள். இதனால பிறப்பாலும, செலவததாலும், அந்தஸ்தாலும், அதிகாரததாலும் உயர்வு தாழ்வு இலலையெனபது செய்கையாலும் வாாததையாலும் நிருபிததுக காடடபபடுகிறது.

ஓா அரசனும ஒரு பரம ஏழையும் ஒரே சமயததில தோளோடு தோள சோந்து தொழுகையில நிறகவேணடியிருககிறது. சிர வணககம் செயயும்போது முன வரிசையில ஒரு தோட்டியிருநதால, பின வரிசையில ஒரு சீமானிருநதால் தோட்டியின் பாதஙகளில அச் சீமானுடைய சிரசு பொருந்துகிறது. இதுதான் இஸலாததின் தொழுகையிலுளள இணையறற சமததுவமாகும. இநதக காட்சியை இறைவனுடைய பள்ளிவாசலில அலலாமல வேறு எஙகும் கணடுகொளள முடியாது.

தொழுது கொள்ளுகிறவாகள் எப்பொழுதும சுததமாயிருககிருாகள. தொழுகைக்கு முன் “வுலூ” என்னும அர்தத ஸநானம செய்ய வேணடியது அவசியமாகும். இதில கை, கால, முகம், பல, நாசி, காது, நா ஆகிய உறுப்புககள் நன்ருக சுததம செய்யப்படுகின்றன. இதனுல் சுகாதாரம விருததி யடைகிறது; தேகப் பரிசுத்தமும் மனப் பரிசுததமும் ஏற்படுகின்றன. தேகத்தில் வியாதிகள் அணுக இடமேற்படுவதில்லை.

தொழுகிறவர்கள் தினசரியும் காலையில் 5 மணிக்குப் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் சுறுசுறுப்பும் உற்சாகமும் அடைகின்றனர். ஐந்து நேரமும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் தவறாது தொழுது கொள்ள வேண்டியிருப்பதால் இவ்வுலகத்தின் காரியங்களையும் காலந்தப்பாது குறிப்பிட்ட நேரங்களில் செய்து முடிக்க வேண்டுமெனும் நல்ல பழக்கமும் ஏற்படுகிறது. தொழுகையில் குனிதல், நிமிர்தல், தலை வணக்கம் செய்தல் முதலிய செயல்களால் தேகத்தின் ஒவ்வொரு பாகமும் நரம்புகளும் தசைநார்களும் ஆடி அசைந்து இரத்த ஓட்டத்தைச் சரிப்படுத்துகின்றன. இதனால் பூரண தேக ஆரோக்கியம் ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் தொழுகையானது பல இக பர சாதனங்களைக் கொடுக்கிறது.

---

20. நோன்பு

ஒவ்வொரு வருஷமும் ரமலான் மாதம் முழுதும் உபவாசம் என்னும் நோன்பு வைக்க வேண்டியது இஸ்லாத்தின் அனுஷ்டானக் கடமைகளில் மூன்றாவதாகும். சரீர சுகத்துடன் இருக்கும் பருவமடைந்த ஒவ்வோர் ஆண் பெண் மீதும் இது கடமையாகும். தினசரி அதிகாலை

யில கிழக்கு வெளுத்தது முதல் மாலே சூரியாஸ்த மன காலம வரையில் ஒன்றும் உண்ணுமலும் குடிககாமலும் மனேவியரை நெருங்காமலும் இருக்கவேண்டும்.

கோபமடைந்த தெய்வத்துக்குச் சாந்தி அளிப்பதற்காக இந்த நோன்பு ஏற்படவில்லே; அலலது இறநதுபோன முன்னோகளின் பாப விமோசனததிற்காகவும் முஸ்லிமகள நோன்பு நோற்பதிலலே. அவரவாகளின் சொந்த நனமைக் காகவும் மனித சமூகததின நலததிறகாகவும் தீமையினின்றும் தஙகளேக காததுக் கொளளுவ தறகாகவுமே இந்த நோன்பு ஏற்பட்டிருககிறது. பிரயாணிகளும் வியாதியஸ்தர்களும் அவர் களுககுச் சௌகரியமான சமயததில் இந்த உப வாசத்தை வைததுக்கொள்ளலாம.

பகலமுழுதும் ஆகாரம் ஜலம் உட்கொள்ளா மல இருப்பது மட்டும் இநத உபவாசத்தின் நோககமலல. ஐந்து புலன்களேயும தீயவழிகளில செலுததாமல் மனப் பரிசுததத்தைப் பெறவேண் டும். காமம, வெகுளி, பொருமை, பேராசை, மோசம, வஞ்சகம், புறங்கூறல, கடுமொழிகூறல் ஆகிய கெட்டகுணங்களே நீக்கவேண்டும். இவை யே இந்த நோன்பின் முககிய இலக்ஷணங்களாம். வாழக்கையில ஏற்படும கஷ்ட நஷ்டங்களே மன முவந்து ஏற்றுககொள்ளும் பக்குவத்தை உண்டு பண்ணுவதும் இதன் நோக்கமாகும். தூய்மை,

அன்பு, தாராளம், தயை, தைரியம், விடா முயற்சி, ஊக்கம், சாந்தம், சகிப்புத்தன்மை, சகோதரத்துவம் ஆகிய உயர்ந்த குணங்களைப் பயிற்சிசெய்து கொள்ளுவதற்கு இந்த நோன்பு மிகவும் அநுகூலமா யிருக்கிறது. ஏழைமக்க ளின் பசிக் கொடுமையைத் தனவந்தர்களும் தம் முடைய சொந்த அனுபவத்தால் ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ள இடமேற்படுகிறது.

உபவாசத்தால் ஈரலும் சிறு நீர்க்காயகளும் சுத்தமடைகின்றன. ரத்தஞ் சுத்தியாகி நரம்புகள் வலுவடைகின்றன. சரீரத்தில் உள்ள உபயோக மற்ற பொருள்கள் வெளியாகின்றன. எனவே, இந்த உபவாசமானது சரீர சௌக்கியத்துக்கு முக்கிய சாதனமாகவும் இருக்கிறது.

மனிதன் தனனுடைய தீய இச்சைகளை அடக்குவதற்காகவும் கஷ்டங்களைச் சகித்துக் கொள்ளுவதற்காகவும் சகோதர உணர்ச்சியைக் கற்பதற்காகவும் இஸ்லாத்தில் ஏற்படுத்தப் பட்ட அப்பியாசமே நோன்பு. உபவாச காலத் தில் முஸ்லிம்கள் தமக்கு உரிமையான வஸ்துக் களையும் விலக்கிவைத்து விடுகிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்குத் தடுக்கப்பட்டிருக்கும் பிறருடைய பொருள்களின்மீது அவர்கள் சிறிதும் ஆசைப் படக்கூடாதென்பது சிறந்த படிப்பாகும். ஆண் டவனுக்காக மனிதன் தன்னுடைய சொந்த விருப்பங்களையும் இச்சைகளையும் தியாகம் செய்

துவிட்டு ஆண்டவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும் என்பதை இநத உபவாசம் சுட்டிக்காட்டுகிறது, சதா கேவலம வயிற்றுக்கான உணவுக்கு அடிமைப்பட டிருப்பதை விட்டு விட்டு ஆன்ம முன்னேற்றத திறகாகவும் ஹிரு தயப பரிசுததத திற்காகவும் ஈடுபடசெயகிறது.

இந்த ரமலான் மாதம் இதர பதினொரு மாதஙகளைவிடச சிறநதது என்று முஸலிம்க ளால் கருதப்படுகிறது. முஸ்லிம்கள இமமாதத தின் முதல நாளை மிகக ஆவலுடனே எதிரபார்க கிறாகள இமமாதததின் பிறையைக கண்டதும் முஸலிமகளெலலாம குதூகலங கொளளுகிறா கள. இம மாகம முழுதும முஸ்லிம்கள தங்க ளுடைய ஆதமாவையும் சரீரததையும மனததை யும பரிசுத்தபபடுததிக கொள்ளுகிறாகள ; கட வுளுடைய வணககததில அதிகமாக ஈடுபட் டிருப்பார்கள. இம் மாதமுழுதும் முஸ்லிம உல கமே ஒருவகையான பக்தியாலும் பரிசுதததா லும் மூடப்பட்டதுபோல காணப்படுகிறது.

---

21. ஜகாத்

ஜகாத என்பது ஏழைகளின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காகப் பணக்காரர்களால் கொடுக்கப் படும் ஏழை விகிதமாகும். இஃது இஸ்லாத்தின்

ஐந்து முக்கிய அனுஷ்டானங்களில நான்காவ தாகும். 52½-ரூபாய் அல்லது 12-பவுன் பெறு மானமுள்ள ரொக்கமாவது நகையாவது உள்ள பருவமடைநத ஒவ்வொரு முஸ்லிமும வருஷத் திற்கு ஒருதடவை தன்னுடைய ஆஸ்தியில் 100 கிக்கு 2½ விதம தானம செய்யவேண்டும. இது கட்டாயக கடமையாகும்.

தான் தேடிய சொதது தனககும் தன் னுடைய குடும்பததுக்கும் மாததிரம் உரிய தென்று த ன வ ந த ா க ள் நினைககமுடியாது. இவாகளுடைய வரும்படியில மற்றவாகளுக்கும் பங்கு உணடு. இதனல, இஸ்லாமிய சகோத ரததுவமும தாராளததன்மையும் நனகு நிருபிக் கப்படுகின்றன இதனல ஏழைகளுககும் பணக் காராகளுக்கும ஒருவிதமான சம்பந்தம ஏற்படு கிறது. தம்முடைய இலாபததில ஒரு பங்கை ஏழைகளுக்காக ஒதுக்கி வைககாத எந்தப் பிரபு வும் இஸலாமிய சகோதரததுவக கோட்டைக் குள் இடம்பெற முடியாது. இந்த ஏற்பாட்டால உலக மக்களின் வறுமை குறைகிறது; சமூகக் குறைபாடுகள் நீங்குகின்றன. சகோதரத்துவ மும் இரக்ககுணமும் அன்பும் அதிகரிக்கின்றன. ஜகாத் என்பது இஸ்லாததின் பொதுப் பொக கிஷமா யிருக்கிறது.

இந்த ஜகாத்தை எட்டு விதமான வழிகளில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று இஸ்லாத்தில்

கூறபபட்டிருக்கிறது:—1. ஏழைகள், 2. பண உதவிவேணடுவோர், 3. கடன்பட்டோர, 4. யுத்தக கைதிகளை விடுவித்தல், 5. வழிப்போக்கர், 6. ஜகாத வரவு செலவு இலாகா உததியோகஸ்தர், 7. சததியததுககாக உழைப்பவா, 8. அலலா(ஹ்ற) வின் பாதை ஆகிய இந்த எட்டு வழிகளில் ஏழை விகிததததைச செலவிடவேண்டும்.

முதலாவது வகுப்பினரான ஏழைகள் என்பவா உண்மையில் ஏதும் சம்பாதிககச் சக்தியற்ற அங்கஹீன முடையவர்களும வயது முதிர்ந்தவர்களுமே யாவா. நல்ல தேகதிட முளளவர்களுக்கும, சோம்பேறிகளுக்கும், யாசகத்தையே ஜன்மத் தொழிலாகக கொண்டவாகளுககும் ஜகாததில் பஙகிலலே. சுயமே சமபாதிககக் கூடிய திடகாத்திரம் உளளவாகள யாசகம் வாங்குவது கூடாத காரியமென்று இஸ்லாம் அடியுடன் தடுத்திருக்கிறது.

இரணடாவது வகுப்பினரான பணவுதவி வேணடுவோர் என்பவர் ஏழைகளாயில்லா விட்டாலும் வேறு ஏதாவது விசேஷ காரணத்தால் கையில பணமிலலாது சங்கடப்பட்டு நிற்கிறவர்கள்.

மூன்றாவது வகுப்பினரான கடன்பட்டோர் என்பவர் உண்மையிலேயே கடனாளியாகி விட்டவர்கள். இவர்களுடைய கடனைத் தீர்ப்பதற்காக இப்பணத்திலிருந்து சிறிது செலவு செய்யலாம்;

ஆனால் உள்ளதை மறைத்துக் கொண்டு கடன் கொடுத்தவர்களை ஏமாற்றும் எண்ண முடையவர் களுக்கு இதில் பாகமில்லை.

நான்காவதாக, அடிமைகளை விடுதலை செய்வ தற்கும் இதிலிருந்து உபயோகிக்கலாம் ஐந்தா வது வகுப்பினரான வழிப்போககாகள, இடம் பொருள் ஏவல என்னும வசதிகள இலலாமல அன்னிய ஊாகளில் அகப்பட்டுக கஷ்டப் படும் பொழுது, அவாகளுக்கு ஜகாத நிதியிலிருந்து ஒரு பகுதியை விநியோகிககலாம.

ஆறுவது வகுபபாா, ஜகாத நிதியை வசூலி தது அதற்குரிய வழிகளில செலவிடுவதற்கென்று ஏற்படடுளள இலாகாவின் உததியோகஸ்தாகள. ஏழாவது எட்டாவது பிரிவுகள, இஸ்லாததைப் பரவச செய்வதறகும் இதன் தற்காபபுககும் இதில ஊழியஞ் செயகிறவாகளுக்கும் இதற்காகப் பாடு படும ஸ்தாபனஙகளுக்கும ஜகாத பணததி லிருநது உபயோகிபபதைக் குறிபபிடுகின்றன.

இஸ்லாததின் ஆரம்ப காலததில ஏழை வரியை வசூல செய்து அதறகுரிய வழிகளில் செலவு செய்வதற்காக ஓர் இலாகா இருந்து வந் தது. அப்பொழுது இந்த நிதி மிகவும் ஒழுங் குடன் செலவு செய்யப்பட்டு வந்தது. அக்காலத் தில் முஸ்லிம்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் அபி விருத்தி யடைந்திருந்தார்கள். ஆனால், இக் காலத்தில் ஏழைவரியானது ஒழுங்குடன் வசூல்

செய்யப்படுவதுமில்லை ; செலவு செய்யப்படுவது மில்லை. அதனால் முஸ்லிம்களுள் சோம்பேறி யாசகர்கள் அதிகமாகப் பெருகி விட்டார்கள். முஸ்லிம்களும் பல துறைகளில் வீழ்ச்சி யடைந்து வருகிறார்கள்.

---

22. ஹஜ்ஜு

இஃது இஸ்லாத்தின் அனுஷ்டானக் கடமை களுள் இறுதியானது. போதிய பணமும் துணை யும் பலமும் சக்தியும் உள்ளவர்கள் தங்கள் ஆயு ளில் ஒரு தடவை மக்காவுக்குச் சென்று அங்கே யுள்ள கஃபாவைத் தரிசித்து வரவேண்டும். கஃபா என்பது உள்ளே ஒன்றுமில்லாத நான்கு பக்கமும் சுவரையுடைய ஒரு வெறுங்கூடமாகும். இதற்குள் எவ்விதமான விக்கிரஹமோ சித்திர மோ சிலையோ உருவமோ அடையாளமோ இல்லை

ஒவ்வொரு வருஷமும் துல்ஹஜ்ஜு மாதம் பிறை 7-க்குள், தங்கள் மீது கடமையான எல்லாத் தேச முஸ்லிம்களும் கஃபாவின் முன் வந்து கூடிவிடுகின்றனர். இஸ்லாத்தில் எல்லோரும் சகோதரர்கள் என்னும் தத்துவத்தை அனுஷ் டான மூலமாகக் காட்டுவதற்காகவே முஸ்லிம் கள் மக்கமா நகரில் ஒன்று

மனிதர்களின் பாப விமோசனத்திற்காக வென்று ஏற்பட்டதல்ல.

தனவந்தர் ஏழை, வலியார் எளியார், உயர்ந் தோர் தாழ்ந்தோர் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், ஒரே தோற்றமாய் அங்கு எல்லோரும் காணப்படு கின்றனர் அப்பொழுது ஒரு பரம ஏழையும் உடுத்திக் கொள்ளும்படியான தையலில்லாத இரண்டு சாதாரணப் பருத்தி நூலால் செய்யப் பட்ட வெள்ளை வஸ்திரங்களை சர்வ ஜனங்களும் அணிந்து கொள்ளுகிறார்கள் அல்லா(ஹ்)வின் முன் எல்லோரும் தாழ்மை யானவர்கள்; எல் லோரும் சம அந்தஸ்து உடையவர்கள் என்ப தைக் காட்டுவதற்காக அங்குக் கூடியுள்ள எவ ரும் தலையில் தொப்பி அல்லது தலைப்பாகை அணிந்து கொள்ளாமல் திறந்த சிரசுடனேயே காணப்படுவர். அதுகாலை ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் அங்குச் சிறிதும் காணப்பட மாட்டாது.

ஆண்டவன் ஒருவனே உயர்ந்தவன்; மற்ற மானிடர் யாவரும், அவர்கள் எந்தத் தேசத்தவர்க ளாயிருந்தாலும் எக் குலத்தவர்களாயிருந்தாலும் எந்த அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களா யிருந்தாலும் அனைவரும் சமமே என்னும் இஸ்லாத்தின் உயர்ந்த கொள்கையை மக்காவில் ஹஜ்ஜின் போது காணலாம். மக்காவுக்கு யாத்திரை செய் கிறவர்கள் அரசர்களா யிருந்தாலும் மஹராஜப் பிர புக்களா யிருந்தாலும் தங்களுடைய ஆடம்பர

மான விலை உயர்ந்த ஆடை ஆபரணங்களை யெல் லாம கழற்றி விடவேண்டும். பிரபுக்களுடைய பெருமையும் அரசாகளுடைய அந்தஸதும் அங்கே தலைகாட்டுவ திலலை. இந்த ஹஜ்ஜு உலக முஸலிம்களை வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை ஓர் இடததில கொண்டு வந்து சோககிறது ஹஜ்ஜு யாததிரை செலலுகிறவாகள் உலகத் தின் பல பாகஙகளிலிருநது அங்கு வந்து சேரும் பற்பல தேச முஸலிம்களின் பழக்க வழக்கங்களை யும தோற்றஙகளையும தெரிந்து கொளளுகிறார் கள்.

பிரயாண காலத்தில் பிரயாணிகளுக்கு ஏற் படும் சகல கஷ்ட நஷ்டங்களையும் ஆண்டவனுக் காகச் சகிததுக கொள்ளும் பொருமைக் குணமும் ஏற்படுகிறது. இதனுல அவர்கள் அடையும் உலக அனுபவஙகள குறிபபிடத் தக்கன. இதற் கென்று உறறர் உறவினர்களையும் பெண்டு பிள்ளை களையும் வீடுவாசல்களையும் ஆஸ்திகளையும் விட்டு விட்டு இறைவனுடைய பாதையில திரும்பி விடத் தயாராக இருககிறார்கள் என்னும் தியாக உணாச்சியையும் இது காட்டுகிறது இறைவ னுககாக உடல, பொருள, ஆவி மூன்றும் இதில் அர்ப்பணம் செய்யப்படுகினறன. மக்காவுக்குச் செலலுகிறவர்கள் இஸலாம ஆதியில் பிறந்த இடததைக் கண்ணுரக் கண்டு களிப்படைகிறார் கள்.

---

23. திரு நபி தினம்

இஸ்லாத்தின் திருநபி முஹம்மது முஸ்தபா ரஸூலே(ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகத்தில அவதரிதத தினததிறகே "திருநபி தினம" என்றும் "மீலாதெ ஷரீப்" என்றும் சொலலப்படும். இத் தினம் ஒவ்வொரு வருடமும் ரபீஉல் அவ்வல் மாதம 12-ந் தேதியன்று முஸலிம்களாலும் முஸலிமலலாதவர்களாலும் விசேஷமாகக் கொணடாடப்படுகிறது. இது வெறும வேடிக்கைககாகவும் வீண் தமாஷாவுக்காகவும் கொண்டாடப்படும் திருநாள் அலல. நபிகள் பெருமானா அவாகளின் சரிததிரக குறிப்பும் அவாகள் இவ்வுலக ஜனங்களின் முன்னேற்றததிற்காக அருளிய அமுத மொழிகளும் அன்று எலலோருக்கும் எடுத்துக் கூறபபடுகின்றன. நபிகள் திலகம் அவர்களின வாழ்க்கையைப் பற்றிய விசேஷங்களும் அவாகளின் ஒப்பற்ற குணதிசயங்களும் சுருக்கமாகப் பல பாஷைகளிலும பிரசுரம் செய்யப்பட்டு ஜாதி மத பேதம் இல்லாமல் எலலோருக்கும் இலவசமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. அன்றைத் தினத்தில ஜாதிமத வித்தியாசம் இலலாத பெருங் கூட்டங்கள் கூட்டப்படுகின்றன. அக்கூட்டங்களில் மக்களுக்குச் சமத்துவமும் சகோதரத்துவமும் ஒற்றுமையும் போதிக்கப்படுகின்றன. உலக முழுதுமுள்ள நகரங்களி

லும் பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் இத் தினம் மிகவும் நல்ல முறையில் கொண்டாடப் பட்டு வருகிறது. நாயகம் அவர்களின் மேலான நடத்தைகள் எலலோருக்கும் பொது மேடை களில் எடுதது ரைக்கப்படுகின்றன. இவற்ருல முஸலிம்கள் மட்டுமல்லாது நாயகம் அவர்களின பெருமையை அறியாத அயல் மத சகோதரா களும் அவாகளைப்பற்றி அதிகம தெரிந்து கொள்ளுகிருாகள்.

அன்றைத தினததில முஸ்லிம்கள் வசிக்கும ஒவ்வொரு குக்கிராமத்திலும் பெரிய நகரதனி லும் பெரிய பெரிய பொதுக்கூட்டஙகள் கூட்டப படுகின்றன அக்கூட்டங்களில் நாயகம் அவர் களின் சற்குணங்களும் அவர்களால் உலகத துக்கு ஏற்பட்ட நன்மைகளும் எடுத்துக் கூறப் படுகின்றன. இதனுல இஸ்லாத்தைப் பற்றியும் முஹம்மது நபியவர்களைப் பற்றியும் தவருன அபிப்பிராயம் கொண்டுள்ளவர்கள் உண்மையை அறிந்து தம்முடைய தப்பான அபிப்பிராயங்களை நீககிக் கொள்ளுகிருர்கள். அன்றியும் இத்தினத் தால் உலக முஸ்லிம்களின் ஒற்றுமை ஏற்படு கிறது. இஃது ஓர் உலக ஐக்கிய நாளாகவே காணப்படுகிறது.

நபிகள் நாயகம் அவர்கள் ஜனங்களுக்கு என்னென்ன உபதேசித்தார்களோ, எவ்விதம் அவர்கள் நடந்து கொணடார்களோ, எவ்விதம்

நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் கட்டளையிட்டாரகளோ அவ்விதமே முஸ்லிம் கள் செயலில நடந்துகொள்ள வேணடும். இவ் விதம் செய்கையில் அப்பெருமானுர் அவர்களைப் பின்பற்றுவது தான் அவாகளின பிறநத தினத் தைத் தச்க விதமாகக் கொண்டாடியதாகும்.

---

24. லைலத்துல் கத்ர்

ரமலான் மாதம் 27-வது இரவுகரு "லைலத் துல கத்ா" என்று பெயா இதற்கு மாட்சிமை மிக்க இரவு என்று பொருள். அன்றிரவில் தான் ஆண்டவனுடைய இறுதி வேதமாகிய குர்ஆன் ஷரீப் இவ்வுலகததுக்கு முதன் முதலில் அனுப் பப்பட்டது. அன்றுதான் இஸலாததின் ஞான ஜோதியானது முஹம்மது நபி (ஸல்) அவாகள் மூலமாக இவ்வுலகத்து ஜனங்களுககு இறக்கப் பட்டது. அன்றிரவிற்குப் பல தினங்களுக்கு முதலில் இருந்தே முஹம்மது நபி (ஸல) அவர் கள் ஹிரா என்னும் மலைககுகையில நோன்பு நோற்றுக் கடுமையான தவம் செய்து வந்தார்கள். ஆண்டவன் முதன் முதலாக அன்றிரவில தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் வானவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் மூலமாகச் சம்பாஷிக்கத் தொடங்கினன். அன்றிரவில் தான் முதல் ஞான

வெளிப்பாடானது நாயகம் அவாகளுக்கு அருளப்பட்டது. இம்மாதிரியான பல காரணங்களைக் கொண்டே ஆண்டவன் இந்த இரவு ஆயிரம் மாதங்களைவிட மேலானதென்று தன்னுடைய திருக்குர்ஆனில கூறியிருக்கிருன் இந்த இரவில் வணககம் செயது இறைவனுடைய கருணையைப் பெற்றுக கொளளவேணடியது முஸலிம்களுடைய கடமையாகும்

இநத உலகமே அஞ்ஞானத்திலும அநதகாரததிலும ஆழநது கிடந்த அக்காலததில் உலக முழுதும உளள எலலா ஜாதியாாகளுககும எலலாத தேசததாாகளுககும் எலலாக் காலததவாகளுக்கும் பொருத்தமான இறுதி வேதமாகிய குாஆன் ஷரீப் இந்த லைலத்துல கதா எனனும் இரவில தான் நபிகள் திலகம அவாகள மூலமாக இவ்வுலகத்துக்கு அருளபபட்டது.

---

25. நோன்புப் பெருநாள்

இதறகு "முப்பது நோன்புப் பெருநாள்" எனறும் "ஈதுல பித்ர்" என்றும் சொலலப்படும். ரமலான் மாத நோன்பு முழுதும் முடிந்த மறுநாள், அஃதாவது ஷவ்வால மாதம் முதல்தேதியன்று இப்பெருநாள் கொணடாடப்படும். இஃது எவருடைய பிறந்த தினத்தையோ

இறந்த தினத்தையோ கொண்டாடுவதற்காக ஏற்பட்டதல்ல. ஆண்டவனுடைய கட்டளைக்கு உட்பட்டுப் புலன்களை அடக்கி ரமலான் மாத முழுதும் நோன்பு நோற்று வெற்றி பெற்றதற்கு அறிகுறியாகவே இப்பெருநாள் கொண்டாடப்படுகிறது. தாங்கள் பெற்ற வெற்றிக்கு அடையாளமாகவே முஸ்லிம்கள் அத்தினத்தில் புதிய உடைகள் அணிந்துகொண்டு உல்லாசத்துடன் நல்ல விதமான உணவுகள் தயாரித்துக் களிப்புடன் உண்டு மகிழுகின்றனர். அன்று முற்பகலில் ஆண்டவனை வணங்குவதற்காகவும் அவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் எல்லா முஸ்லிம்களும் பள்ளிவாசல்களில் கூடுகிறார்கள். சில ஊர்களிலும் பெரிய நகரங்களிலும் பெருநாள் தொழுகைக்காகவென்றே "ஈதகா" என்னும் சோலைகளும் திறந்த மைதானங்களும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் நகரங்களில் உள்ளவர்கள் அத்தினத்தில் ஒரே இடத்தில் சேர்ந்து தொழுதுகொள்ளுகிறார்கள். தொழுகை முடிந்தபிறகு அனைவரும் ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவுகின்றனர்; முகமன் கூறுகின்றனர். இதனால் ஒருவருக்கு மற்றொருவரிடமுள்ள பகைமையும் விரோதமும் நீங்குகின்றன. ஒற்றுமை அ[illegible]கரிக்கிறது. அன்றுமுழுதும் எங்கும் சந்தோஷமும் குதூகலமும் ஆரவாரமுமே காணப்படும்.

இந்தப் பெருநாள் உண்மையாகவே கடவுளுக்குப்' பயந்து நோன்பு நோற்றவர்களுக்குத தான் ஏற்பட்டிருககிறது. நோன்பு வைத்தவர்களும் வைக்காதவாகளும் ஆகிய எல்லோருமே இப்பெருநாளைக கொணடாடுகிருர்கள். ஆனுல், நோன்பு வைததவர்களுக்குத்தான் இது பெருநாளாகும். மற்றவாகளுககெல்லாம் வெறுநாளேயாகும். போட்டிப பநதயங்களிலும பரீக்ஷைகளிலும் வெற்றிபெற்றவாகள சந்தோஷங் கொண்டாடுவதுபோல் 30-நாள் விரதப பரீக்ஷையில வெற்றி பெற்றவாகளுக்கு இது வெற்றிக் கொண்டாட்டமாகும்.

---

26. ஹஜ்ஜுப் பெருநாள்

இது முஸ்லிம்கள கொண்டாடும் மற்ருெரு பெருநாளாகும். இதனை "ஈதுல் அலஹா" என்றும் "பக்ரீத" என்றும சொல்லுவதுண்டு. இப்பெருநாள் ஒவ்வொரு வருஷமும் துலஹஜ்ஜு மாதம் 10-ஆம் நாள் கொண்டாடப்படுகிறது. நோன்புப் பெருநாளைப்போலவே இந்தப் பெருநாளிலும் முஸலிம்கள் புதிய ஆடைகள் உடுத்தி நல்ல ருசியான உணவுகள் உண்டு ஆண்டவனை வணங்குகிருர்கள். அன்றியும் "குர்பானீ" என்னும் ஒரு விசேஷ வேள்வியும் அன்று நடைபெறுகிறது.

இஸ்லாத்தின் பண்டிகைகள் வெறும் தமாஷாக்கள் அல்ல. இந்த உலகத்திலுள்ள மனிதர்களுக்குள் சமத்துவத்தையும் சமாதானத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் உண்டு பண்ண வேண்டும் என்பதே இஸலாத்தின் நோக்கமாகும். எனவே, இஸ்லாததின் ஒவ்வொரு அனுஷ்டானமும் இந்த முககிய நோக்கததையே அடிப்படையாகக கொண்டிருககிறது.

மனிதன் செய்ய வேண்டிய ஒரு பெரிய தியாகததைச் சுட்டிக காட்டுவதறகாகவே ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் ஏற்படுததப் பட்டிருக்கிறது. உலகத்தில் தோன்றி மறைந்த முக்கியமான தீர்க்கதரிசிகளுள் நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவாகளும ஒருவராவாாகள். அவாகள் தங்களுக்குள்ள ஆஸ்தி பூஸ்தி எல்லாவற்றையும் ஆண்டவன் பாதையில தியாகம் செய்து விட்டாாகள். இன்னும் அவாகள தங்களின் உயிரினும் பிரியமான எதையும ஆண்டவன் பாதையில தியாகம் செய்துவிடத் தயாராயிருந்தார்கள். தங்களின் பிற்காலததில் ஊன்று கோலைப்போல் உதவக்கூடிய ஒரே புததிரரைத்தான் மிகுதியாகப் பெற்றிருந்தாாகள அவர்களுடைய அளவற்ற தெயவ பகதியையும் விசுவாசததையும் உலக ஜனங்களுக்குக் காட்ட வேண்டுமென்று ஆண்டவன் எணணினன். அவ்வாறே அவர்களுடைய ஈரல் கொழுந்தைப் போலிருந்த ஏக புத்திரரான நபி இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களை ஆண்டவன்

பாதையில் பலி கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டளை பிறந்தது. எனவே, அக கட்டளைக்கிணங்க, அவ்வொரே புதல்வரையும் ஆண்டவனுக்காகத் தியாகம்செய்துவிட நபி இப்ராஹீம்(அலை) அவர்கள துணிந்து விட்டார்கள் அச் சிறு புத்திரரும் தமது அரிய உயிரை அல்லா(ஹ்)வுக்காகத தியாகம் செய்துவிட முழுமன துடன் முன்வைநது விட்டார்.

ஆண்டவனுக்கு நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவாகளின் பக்தியின்மீதும் தியாகஉணாசசியின் மீதும் சநதேகம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. நபி இப்ராஹீம் (அலை) நபி இஸமாயீல (அலை) ஆகிய இருவரின் தியாகத்தையும் பக்தி விசுவாசததையும் உலக மனிதாகளுககுக் காட்டுவதற்காகவும் அவ்விருவரையும் மற்றவர்கள் உதாரணமாகப் பின்பற்றுவதற்காகவுமே ஆண்டவன் இக்கட்டளையைச் செய்தான். ஆனல் நபி இஸமாயீல (அலை) அவர்களின் இரத்தத்திலாவது மாம்ஸததிலாவது ஆண்டவனுக்குச் சிறிதும் விருப்பமிலலை.

மிஞ என்னும் பாறையில் நபி இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்கள் குப்புறக் கிடக்கையில நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் தங்களுடைய கண்களை வஸ்திரத்தால் இறுகக் கட்டிக்கொண்டு கையில் கத்திடை ஏந்திப் புதல்வரின் கழுத்தில கத்தியைப் பொருத்தினர்கள். இவ்விதம் தந்தையும் புதல்வரும் பெரிய தியாகத்துக்குத துணிந்து

விட்டார்கள். உலகமும் இவர்களின் தியாக உணர்ச்சியைத் தெரிந்து கொண்டுவிட்டது எனவே அவ்விளைஞரின் உயிரை வாங்க ஆண்டவன் விரும்பவில்லை. ஆகவே, நபி இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களின் தலை அறுபடுவதற்குப் பதிலாக அங்கே ஒரு செம்மறியாட்டின் தலை அறுபட்டது. சுமார் 6000 வருஷங்களுக்கு முன் செய்யப்பட்ட இந்த ஒப்பற்ற தியாகத்தை ஞாபகமூட்டிக்கொண்டு அம்மாதிரியான தியாக புத்தியுடன் வாழ்ந்து வரவேண்டுமென்பதற்காகவே இப்பொழுதும் ஹஜ்ஜுப் பெருநாளன்று ஆட்டுக்கிடாக்கள் பலிகொடுக்கப் படுகின்றன ஆனால் இந்தப் பலியானது மனிதர்களின் பிராயச் சித்தத்திற்காக ஏற்பட்டதல்ல. பிராயச்சித்தம் என்பதற்கு இஸ்லாத்தில் சிறிதும் இடங்கிடையாது.

இப் பெருநாளானது நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களும் நபி இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களும் செய்து காட்டிச் சென்ற பெரிய சுயநலத் தியாகங்களை முஸ்லிம்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு அம்மாதிரியான தியாகபுத்தி யுள்ளவர்களா யிருக்க வேண்டும் என்பதைப் போதிப்பதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

---

27. முஹர்ரம்

முஸ்லிம்களின் வருடத்திற்கு ஹிஜ்ரி என்று பெயா. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்கா வாசிகளின கொடுமையைச் சகிக்க முடியாமல கி பி 622-ல் மதீனாவுக்குப் புறப்பட்டாாகள். இவ்வருடம் இஸ்லாமிய சரித்திரத்தில் விசேஷ மாகக கருதப்படுகிறது. இவ்வருடமுதல்தான் முஸ்லிம்களின் ஹிஜ்ரி ஆரம்பமாகிறது

ஹிஜ்ரி வருடததின முதலமாதம் முஹாரம் என்பதாகும. மறற தமிழ ஆஙகில வருஷங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பன போலவே ஹிஜ்ரி வருடமும் 12 மாதங்களாகப் பிரிககப்பட்டிருககிறது. இம்மாதஙகள சந்திர ஓட்டக் கணககுபபடி கணிக்கப்படுகின்றன. சில மாதங்களில 30 தினங்களும் சில மாதங்களில் 29 தினங்களும் வரும். இபபன்னிரண்டு மாதங்களும முறையே பின் வருமாறு :— 1. முஹர்ரம, 2 ஸபா, 3. ரபீஉல அவ்வல், 4. ரபீஉல் ஆகிர், 5. ஜமாதுல் அவ்வல், 6 ஜமாதுல் ஆகிர், 7. ரஜப், 8. ஷஃபான், 9. ரமலான், 10. ஷவ்வால், 11. துல் கஃதா, 12. துல் ஹஜ்.

ஹிஜ்ரி 61-ல் முஹர்ரம் மாதத்தின் ஆரம்பத்தில் இஸ்லாமியக் குடியரசுக கொள்கையை நிலை நாட்டுவதற்காக இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்

கள் அரேபியா தேசத்தில் கர்பலா என்னும் இடத்தில் எஜீதின் சேனைகளுடன் போர்செய்து உயிர் துறந்தார்கள்.

இம்மாததகின் முதல 10 தினங்களிலும் சாதாரணமாக இந்தியாவில நடைபெற்றுவரும் வேடிக்கை விநோதஙகளுக்கும், புலி வேஷங்களுக்கும், கரிவேஷங்களுக்கும், பஞ்சா வைபவங்களுக்கும் இஸலாததில கொஞ்சமும் அனுமதியில்லை இவைகளுக்கு இஸலாமிய நூலகளில சிறிதும் ஆதாரமில்லை. இவை யெலலாம் ஆாத்த மற்ற பழகக வழககங்களே. அன்றியும், இந்த அனுசாரச செய்கைகள் இஸ்லாததின் மூலக் கொள்கைகளுககு முற்றும்விரோதமானவை. இக காரியஙகள உண்மை முஸ்லிம்களின் மனததைப் புணபடுததுகின்றன. இந்தப் பஞ்சாக்களும் புலி வேஷஙகளும கரிக்கோலங்களும் ஊாகோலங்களும இஸலாம் என்று எவரும் நினைததுவிடா தீாகள. இவ்விதம் நினைப்பது முழுதும் தவறாகும். இநத வேடிக்கைகளுககும் இஸ்லாத்துக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. அறியாத மூஸலிம்களும் முஸலிமலலாதவர்களுமே இவைகளைக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். பஞ்சா வைப்பதும், ஊர்வலம் செய்வதும், குதிப்பதும், கூததாடுவதும், நெருப்பில் இறங்குவதும் மாரடித்துக் கொள்ளுவதும் ஒப்பாரி வைப்பதும் இஸ்லாத்தைப் பரிகாசம் செய்வதாகும்.

இஸ்லாத்தின் குடியரசுக் கொள்கைக்கு முற்றும் முரணாக நடந்துகொண்ட எஜீதின் அநியாய அக்கிரமத்தை வெளி உலகத்தினருக்கு விளக்கிக் காட்டுவதற்காகவே இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள் தங்களின் உயிரைத் தியாகம் செய்தார்கள். இந்தத் தியாகத்தின் உண்மையையும் உயர்வையும் அறிந்து அவ்விதம் தியாக புத்தியுடையவர்களாயிருக்க முயற்சி செய்யவேண்டியதே முஹர்ரம் மாதத்தில் முஸ்லிம்கள் கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய சிறந்த படிப்பினையாகும்.

---

28. கஃபா

அரப் தேசத்தின் மத்தியில் உள்ள மக்கா நகரத்தில் கஃபா என்னும் ஒரு தேவாலயம் இருக்கிறது. ஏக தெய்வ வணக்கத்துக்காக இவ்வுலகத்தில் முதன் முதலில் கட்டப்பட்ட தேவாலயம் இதுதான். சுமார் 6 ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் அரேபியாவில் குடியேறிய நபி இப்ராஹீம் (அலை) நபி இஸ்மாயீல் (அலை) ஆகியவர்களுக்கு நெடுங்காலத்துக்கு முன்னேயே இந்தக் கஃபாவானது மக்காவில் இப்பொழுதுள்ள இடத்திலேயே இருந்து வந்ததாம். இவர்களால் இந்த ஆலயம் பழுது பார்க்கப்பட்டது. இதைவிடப் புராதனமான வேறொரு தேவாலயம் இந்த உலகத்தின் எந்தப் பாகத்திலும் இல்லை. "மனிதர்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட முதல்

விடுதி" என்று குர்ஆன் ஷரீப கஃபாவைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனுல இககட்டிடத்திறகுள் தான் ஆண்டவன் இருககிருன என்பது முஸ் லிம்களின் கருததலல.

அக்காலத்தில் வருடந்தோறும் அரப் தேசத்தின் பல பாகஙகளில இருந்தும் யாத் திரீகாகள் ஏராளமாக அஙகு விஜயம செய்து அந்தப பரிசுதத ஸ்தலததைத தரிசனம் செய்து போவாாகள். இககாலத்திலும உலகததின் பல பாகஙகளிலும் உளள முஸ்லிமகள் வருடந தோறும் துலஹஜ் மாததநில கஃபாவைத் தரி சிப்பதறகாக மககாவுககுப் போகிருாகள். இது தான் முஸ்லிம்களின ஐந்தாவது முககியக் கடமையான ஹஜ்ஜு எனபதாகும. இதைப் பறறிய விஷயஙகள் முனனொரு பாடததில விரிவாக விளககபபட்டிருககினறன.

Printed by Penrose & Co, 19, Sunkurama Chetty Street, G T, Madras

PRINTERS
PENROSE & CO.,
MADRAS